

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

27 juli 2006

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende corporate governance en andere bepalingen
inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Raad van State	19
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	31
Ontwerp van decreet	35

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMENE TOELICHTING

1. Situering

1.1. Het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid regelt de kwalificatie van drie Vlaamse investeringsmaatschappijen als privaatrechtelijk vormgegeven externe verzelfstandigde agentschappen:

- de Vlaamse ParticipatieMaatschappij (VPM);
- de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV); en
- de Limburgse ReconversieMaatschappij (LRM).

Met het decreet wordt het Vlaamse Gewest ertoe gemachtigd om, onder bepaalde voorwaarden, te participeren in elk van deze investeringsmaatschappijen. Het decreet bepaalt verder de bevoegdheden, de taken en het maatschappelijk doel van de investeringsmaatschappijen en voorziet in het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en de maatschappijen.

Het vastleggen van de datum van inwerkingtreding van het decreet wordt overgelaten aan de Vlaamse Regering.

1.2. Het statuut van de drie voormelde investeringsmaatschappijen (VPM, PMV en LRM) wordt tot de inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 geregeld bij het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen.

2. Afbakening van de juridische leidprincipes

2.1. De Vlaamse overheid kan op grond van artikel 9 BWHI “gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen” oprichten. Artikel 9 BWHI strekt ertoe de gemeenschappen en de gewesten te machtigen om voor de uitoefening van de hun toegewezen bevoegdheden een beroep te doen op het procédé van de “dienstgewijze” of “functionele” decentralisatie¹. Het artikel staat de deelstaten toe – aldus de Raad van State in een advies – “de uitoefening van

bepaalde bevoegdheden op te dragen aan door hen opgerichte autonome instellingen die een van de gemeenschap of het gewest onderscheiden rechtspersoonlijkheid en een eigen vermogen en financieel beheer hebben en die alleen aan het toezicht – en niet aan het hiërarchisch gezag – van de organen van de gemeenschap of het gewest onderworpen zijn”². Artikel 9 BWHI vereist dat een oprichtingsdecreet in het kader van de decentralisatie de samenstelling, de bevoegdheid en werking van en het toezicht op de betrokken rechtspersoon regelt.

De overheid kan de op grond van artikel 9 BWHI opgerichte rechtspersonen een ad-hocvorm geven, die bij decreet wordt uitgewerkt. In dat geval spreken we van ‘de publiekrechtelijke weg’. In het kader van het economisch overheidsinstrumentarium wordt deze weg in principe niet gehanteerd.

Wordt de op grond van artikel 9 BWHI opgerichte instantie ingericht met een (subsidiare) verwijzing naar het vennootschapsrecht (of het verenigingsrecht), dan spreken we van ‘de hybride weg’. Het is deze weg die wordt bewandeld door het vigerende decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen. Artikel 10, §1, van het decreet is daaromtrent duidelijk:

“GIMV, Gimvindus, LRM, VPM en PMV zijn investeringsmaatschappijen met de rechtsvorm van naamloze vennootschap [...]. Voor al wat niet anders wordt geregeld door of krachtens dit decreet, zijn de regels betreffende handelsvennootschappen van toepassing op de investeringsmaatschappijen [...]”.

2.2. Naast de ‘publiekrechtelijke weg’ en de ‘hybride weg’ beschikt de overheid volgens gezaghebbende rechtspraak en rechtsleer ook over de mogelijkheid om via het privaatrecht rechtspersonen in het leven te roepen c.q. daarin te participeren (de ‘privaatrechtelijke weg’).

De vaste adviespraktijk van de afdeling wetgeving van de Raad van State oordeelt dat een wetskrachtige bepaling voorhanden moet zijn, vooraleer tot deze privaatrechtelijke oprichtingswijze kan worden overgegaan. Die bepaling kan zich beperken tot het

¹ *Parl. St.* Kamer B.Z. 1988, nr. 516/1, 24.

² *Parl. St.* VI. Parl. 1990-91, nr. 488/2.

machtigen van de overheid om via de privaatrechtelijke weg een instantie op te richten of daarin deel te nemen, zonder dat voldaan moet zijn aan de legaliteitseis van artikel 9 BWHI; samenstelling, bevoegdheid, werking en het toezicht moeten niet decretaal worden verankerd.

3. Toepassing van de leidsprincipes op het decreet van 7 mei 2004

3.1. Bij het decreet van 7 mei 2004 is getracht om de investeringsmaatschappijen zo ver mogelijk via privaatrechtelijke technieken te verzelfstandigen:

“Gezien de vaststelling dat de investeringsmaatschappijen reeds grotendeels als privaatrechtelijke entiteiten functioneren en de publieke elementen die daaraan zijn toegevoegd en/of daarvan afwijken voor de werking van de investeringsmaatschappijen niet essentieel zijn, wordt thans in het u voorgelegde ontwerp van decreet voorgesteld om de investeringsmaatschappijen volledig aan de werking van het privaatrecht te onderwerpen, met dien verstande dat ze nog steeds dienen beschouwd te worden als instrument van tenuitvoerlegging van het beleid van het Vlaamse Gewest, zoals dat wordt geconcretiseerd in het beleid van de Vlaamse Regering”³.

Op zich beschouwd voldoet het decreet van 7 mei 2004 zelfs aan bijna alle criteria om onder de ‘privaatrechtelijke weg’ te worden gecatalogeerd.

3.2. Het decreet van 7 mei 2004 moet echter samen worden gelezen met het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. Die samenlezing dringt zich op, aangezien de investeringsmaatschappijen van de overheid worden omschreven als “privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen” (EVA’s), waarvan de generieke regeling inderdaad werd vastgelegd in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid.

Volgens het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid zijn de EVA’s (evenals de ‘IVA’s’, i.e. de intern verzelfstandigde agentschappen) een onderdeel van de Vlaamse administratie.

Daarenboven wordt de oprichting van (alle) overheidsagentschappen in het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het ontwerp van

kaderdecreet Bestuurlijk Beleid gekaderd binnen het bereik van het reeds aangehaalde artikel 9 BWHI^{4 5}.

Dat artikel houdt een machtiging in om rechtspersonen op te richten via ofwel de publiekrechtelijke weg, ofwel de hybride weg. De privaatrechtelijke weg staat

⁴ Dit blijkt uit het feit dat de afdeling Wetgeving stelt:

“Wat de in het ontwerp bedoelde instellingen met rechtspersoonlijkheid betreft, moeten de desbetreffende bepalingen getoetst worden aan artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Naar luid van dat artikel kunnen de gemeenschappen en de gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen oprichten, of kapitaalsparticipaties nemen. Het decreet kan de bedoelde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen. Zoals de Raad van State reeds meermaals heeft benadrukt, biedt het genoemde artikel 9 ruime mogelijkheden. Bij de uitoefening van de hem toegekende bevoegdheid is de decreetgever immers aan geen vooraf bestaande organisatievormen gebonden. Hij kan, al dan niet geval per geval, de doelstellingen van de instellingen bepalen, en de samenstelling van de bestuursorganen, de bevoegdheden, de werking e.d. regelen. Eén van de weinige beperkingen die terzake uit artikel 9 voortvloeien is dat het kader- of oprichtingsdecreet het toezicht op de gedecentraliseerde dienst moet regelen”. (*Parl. St. VI. Parl. 2002-03, nr. 1612/1, 90 e.v.*) Vervolgens gaat de Raad over tot de toetsing van zowel het toezicht op publiekrechtelijk vormgegeven EVA’s als op privaatrechtelijk vormgegeven EVA’s (via de samenwerkingsovereenkomst). Eén en ander houdt minstens impliciet in dat de Raad alle EVA’s, ongeacht de vormgeving, ingebed ziet in de categorie van rechtspersonen opgericht via artikel 9 BWHI.

⁵ Eén en ander wordt bevestigd door de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid, alwaar wordt gesteld:

“De decreetgever is, krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, bevoegd het statuut te regelen van de instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest. Het decreet regelt hun oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht, en kan aan deze organismen rechtspersoonlijkheid toekennen (artikel 9 van de bijzondere wet). Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid voorziet in vier generieke agentschapsvormen: intern verzelfstandigde agentschappen (IVA), intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, en publieks- of privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen of EVA”. (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 2204/1, 4*). Ook in het advies van de Raad van State omtrent dit ontwerp van decreet wordt gesteld:

“De bevoegdheidsrechtelijke grondslag van het ontworpen decreet is gelegen in de gecombineerde bepalingen van artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1°, en artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 2204/1, 35*).

³ *Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 2204/1, 7*.

buiten de gevallen van decentralisatie waarop artikel 9 BWHI betrekking heeft.

3.3. De geest van het decreet van 7 mei 2004 kan aldus worden gekarakteriseerd als een zo groot mogelijke mate van verzelfstandiging, met een zo groot mogelijk respect voor privaatrechtelijke technieken, met behoud evenwel van de incorporatie van de investeringsmaatschappijen van de overheid in het economisch overheidsinstrumentarium van het Vlaamse Gewest.

4. Corporate governance en controle

4.1. Omwille van de grote mate van ‘verprivaatrechtelijking’ van de investeringsmaatschappijen van de overheid, dient een vorm van effectief toezicht vanuit de Vlaamse overheid te worden gerealiseerd.

Het instellen van vormen van controle op zelfstandige bestuursorganen is inderdaad een compensatie voor het verlies aan directe aansturingsbevoegdheid. Ook vanuit een oogpunt van ‘checks and balances’ en effectiviteit en doelmatigheid kunnen controlebevoegdheden aangewezen zijn.

4.2. De controle op EVA’s wordt thans geregeld via artikel 31, eerste lid, van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid:

“Tussen een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en de Vlaamse Regering, die optreedt voor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, wordt na onderhandeling een samenwerkingsovereenkomst gesloten betreffende de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, enerzijds, en het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap, anderzijds, en, in voorkomend geval, betreffende de aanwending van de aan het agentschap ter beschikking gestelde personeelsleden, middelen en infrastructuur”.

In dergelijke samenwerkingsovereenkomst komen de overheid en het agentschap samenwerkingsmodaliteiten overeen.

Daaromtrent heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State, in het advies bij het voorontwerp van kaderdecreet Bestuurlijk Beleid, gesteld:

“Er kan aangenomen worden dat de bijzondere wet aan de decreetgever een zekere ruimte laat om zelf

invulling te geven aan wat onder het toezicht op een instelling verstaan moet worden. De vormen van toezicht kunnen evolueren, en de bijzondere wet lijkt zich niet te verzetten tegen het invoeren van nieuwe toezichtssystemen. Het is natuurlijk wel vereist dat er wel degelijk een toezicht is.

Te dezen kan uit de bepalingen van het ontwerp zelf nog niet afgeleid worden of het toezicht toereikend is of niet: alles zal afhangen van de meer concrete bepalingen in de beheersovereenkomsten en/of de oprichtingsdecreten. Te dezen kan dan ook alleen maar geconcludeerd worden dat het ontwerp het weliswaar mogelijk maakt een toezicht te organiseren dat de toets met artikel 9 van de bijzondere wet kan doorstaan, maar dat het daarmee geenszins waarborgt dat het toezichtssysteem ook effectief toereikend zal zijn. Op dit punt moet de Raad van State dus een voorbehoud maken”⁶.

Vastgesteld moet evenwel worden dat het decreet van 7 mei 2004 geen bepalingen omvat die de inhoud van de samenwerkingsovereenkomst versterken ten opzichte van hetgeen reeds bepaald is in artikel 31, tweede lid, van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid, met name dat een samenwerkingsovereenkomst clausules dient te bevatten omtrent “de uit te voeren taken, de informatie- en rapportageplicht inzake de taken en financiële situatie, de specifieke controle, de duur, de opzeggings- en verlengingsmogelijkheden van de overeenkomst”.

Het hierboven geciteerde Raad van State-advies verwijst uiteraard wel naar de mogelijkheid om in de samenwerkingsovereenkomst zélf verfijningen aan het toezichtsmechanisme aan te brengen, maar daaromtrent heeft de Raad in het latere advies inzake het ontwerpdecreet betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid gesteld:

“Indien in de met het agentschap te sluiten samenwerkingsovereenkomst essentiële elementen van het toezicht op het agentschap zouden worden geregeld, rijst bovendien de vraag of zulks verenigbaar is met het in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vervatte legaliteitsbeginsel, dat naar het oordeel van het Arbitragehof, zelfs een element vormt van de aan de gemeenschappen en de gewesten toegekende bevoegdheid (zie Arbitragehof, nr. 24/98, 10 maart 1998, B.5.1; Arbitragehof, nr. 75/2001, 31 mei 2001, B.10 en B.11)”⁷.

⁶ *Parl. St.* VI. Parl. 2002-03, nr. 1612/1, 94.

⁷ *Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, nr. 2204/1, 36.

4.3. Omwille van de gerechtvaardigde verwachtingen van de Vlaamse overheid en de bevolking inzake een adequate controle op sterk verzelfstandigde lichamen, voert huidig ontwerp van decreet fijner geciseleerde bepalingen inzake de controle op de overheidsinvesteringsmaatschappijen in.

4.4. Wat betreft de samenwerkingsovereenkomst worden volgende zaken gewijzigd.

Ten eerste. Artikel 2 van huidig ontwerp bepaalt (via een invoeging in artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004) dat de samenwerkingsovereenkomst de operationele doelstellingen van de investeringsmaatschappij dient te omvatten. Vanuit deze logica wordt ook toegevoegd dat de informatie- en rapporteringsplicht van de investeringsmaatschappijen dient te geschieden “op basis van beleids- en beheersrelevante indicatoren”. De samenwerkingsovereenkomst kan de methodiek ter zake vastleggen.

Een internationaal onderzoek inzake de werking en organisatie en agentschappen concludeerde ter zake:

“It seems necessary that the laws establishing the powers of an agency and its functioning are to be formulated with sufficient precision and clarity so as to limit an agency’s discretion. Stringent standards have to be set, all the more so in those cases in which parliamentary control is lacking or complicated. The less powers parliament or government can or does assert for itself, the more clarity it should provide when setting the standards and determining the powers of an independent agency. This also contributes to a more coherent and consistent operating executive”⁸.

Ten tweede. Het via artikel 3 van huidig ontwerp in het decreet van 7 mei 2004 in te voegen artikel 7bis

maakt de instemming van de Vlaamse Regering met een samenwerkingsovereenkomst afhankelijk van een voorafgaande toets van de behoorlijkheidsnormen die de investeringsmaatschappij voor zichzelf uitzet.

De investeringsmaatschappijen moeten hun werking en procedures aantoonbaar hebben afgestemd op de principes van de Belgische Corporate Governance Codes (de zgn. ‘Code-Lippens’ c.q. ‘Code-Buyse’) en op “de desgevallend door de Vlaamse Regering aangewezen internationale aanbevelingen op het vlak van de corporate governance”. In de actuele situatie zal de Vlaamse Regering alleszins de aanbevelingen van de OESO in de ‘Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises’ ‘aanwijzen’⁹. De relevantie van deze OESO-richtlijn werd reeds diverse malen beleidsmatig bevestigd¹⁰; hij kan mede als inspiratiebron dienen bij de uitwerking van de in dit ontwerp van decreet vooropgestelde ‘governance-instrumenten’.

De Vlaamse Regering toetst voorafgaand aan het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst of er een intern auditcharter en een deontologische code voorhanden is. De investeringsmaatschappijen dienen ook een deontologische code vast te stellen¹¹.

Er moet worden opgemerkt dat deze legistische techniek (verplichting in hoofde van de Vlaamse Regering om één en ander te toetsen vooraleer over te gaan tot het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst) in overeenstemming te brengen is met de privaatrechtelijke vormgeving van de investeringsmaatschappijen. In de geest van het decreet van 7 mei 2004 worden geen rechtstreekse verplichtingen opgelegd aan de vennootschappen; de decreetgever richt zich tot de Vlaamse Regering, waaraan een toetsingsplicht wordt

⁷ *Parl. St.* VI. Parl. 2003-’04, nr. 2204/1, 36.

⁸ T. ZWART, “Judicial Review of Agency Action: The Scope of Review”, in T. ZWART en L. VERHEY (eds.), *Agencies in European and Comparative Law*, Antwerpen-Oxford-New York, Intersentia, 2003, 167. (*Ndl. vertaling*: “Het lijkt noodzakelijk dat de regelen betreffende de bevoegdheden en de werking van een agentschap vastgelegd moeten worden met een voldoende graad van precisie en transparantie, om de discretionaire bevoegdheid van het agentschap af te lijnen. Standaarden moeten worden uitgetekend, zeker in gevallen waar parlementaire controle ontbreekt of moeilijk uitvoerbaar is. Hoe minder bevoegdheden het parlement of de regering aan zichzelf voorbehoudt of kan voorbehouden, hoe preciezer zij de objectieven en bevoegdheden van een onafhankelijk agentschap dient vast te leggen. Dit draagt overigens bij tot een meer coherente en consistente uitvoerende macht”.)

⁹ De OESO-richtlijnen zijn te beschouwen als ‘soft law’. Soft law heeft betrekking op niet juridisch bindende besluiten waarin een zekere handelswijze wordt aanbevolen; zij werkt slechts rechtstreeks door in het interne recht via bv. de vaststelling van een algemeen rechtsbeginsel of bij de interpretatie van open begrippen in regelgeving die een aangelegenheid regelt waarop de soft law betrekking heeft. De Vlaamse decreetgever is er aldus toe bevoegd om deze ‘soft law’ een meer dwingend karakter te geven.

¹⁰ Zie daaromtrent *Hand.* VI. Parl., Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting, 2005-06, 10 januari 2006, 2 e.v.

¹¹ De introductie van het instrument van de deontologische code en het auditcharter werd aangekondigd in het antwoord op een vraag om uitleg, behandeld in de commissie Financiën d.d. 17 januari 2006.

opgelegd alvorens deze zich contractueel met de vennootschappen verbindt.

4.5. Een overheidsvennootschap dient als uitvoeringsorgaan onderworpen te blijven aan de centrale overheid, aan wie het, op grond van de democratische legitimatie ervan, toekomt om de basis- en minimumvereisten voor de organisatie en werking van de vennootschap vast te stellen.

Om die reden wordt vastgesteld dat bij de investeringsmaatschappijen LRM en PMV¹² een regeringsafgevaardigde kan worden aangewezen, die belast is met het toezicht op de handelingen gesteld door de raad van bestuur en het management. Hij toetst deze handelingen aan het recht, de statuten en de samenwerkingsovereenkomst¹³. Daarenboven hecht voorliggend ontwerp van decreet dermate belang aan een open en transparant overheidsapparaat, dat ook financiële orthodoxie en de corporate governance-beginselen rechtstreeks als onderdeel van het algemeen belang kunnen worden gewaarmerkt.

Voorliggend ontwerp van decreet neemt evenwel niet meer de archetypische beroepsmogelijkheid van het decreet van 13 juli 1994 over (schorsing door de regeringsafgevaardigde, eventueel gevolgd door een eventuele vernietiging door de Vlaamse Regering). Dergelijke administratieve beroepsmogelijkheid staat op gespannen voet met de privaatrechtelijke vormgeving van de investeringsmaatschappijen; zij kan ook de geloofwaardigheid van de vennootschappen op de investeringsmarkt in het gedrang brengen, daar een investeringsmaatschappij hangende de beroepstermijn geen volledige zekerheid kan verschaffen over het definitief karakter van haar beslissingen.

Het ontwerp heeft zich om deze redenen geïnspireerd op de Nederlandse ontwerpwet betreffende zelfstandige bestuursorganen¹⁴, dewelke zowel ten aanzien van ‘publiekrechtelijke zelfstandige bestuursorganen’ als ‘privaatrechtelijke zelfstandige bestuursorganen’ stelt: ‘Indien naar het oordeel van Onze Minister een

zelfstandig bestuursorgaan zijn taak ernstig verwaarloost, kan Onze Minister de noodzakelijke voorzieningen treffen’.

Nederlandse gezaghebbende rechtsleer die mede aan de basis van de ontwerpwet ligt, schrijft ter zake:

“Wanneer kan tot het treffen van maatregelen worden overgegaan?

(...) Bedreiging van de continuïteit van de taakbeheerting of schade als gevolg van het functioneren van een zelfstandig bestuursorgaan zijn uiteraard belangrijke indicatoren. (...)

Welke maatregelen kunnen worden getroffen?

In vrijwel alle taakverwaarlozingsregelingen bij zelfstandige bestuurslichamen staat uitsluitend dat het bevoegde orgaan “voorzieningen kan treffen”, of “maatregelen kan nemen”. In het geval van de Dienst Wegverkeer kan de minister bepalen dat de bevoegdheden die met de verwaarloosde taken verband houden niet langer aan de dienst toekomen, waarna die bevoegdheden van rechtswege overgaan op de minister¹⁵.

In het algemeen komen de huidige Nederlandse regelingen met betrekking tot de taakverwaarlozing er inderdaad op neer dat als het door de wet aangegeven orgaan de taken niet uitvoert, een ander orgaan bevoegd wordt die taak te realiseren. Dit kan, maar hoeft niet een orgaan van een ander overheidslichaam te zijn.

Overgeënt naar de Vlaamse praktijk stelt het ontwerp van de decreet dat de Vlaamse Regering een vennootschap kan aanmanen om over een voorgeschreven aangelegenheid, binnen een bepaalde termijn, een beslissing te nemen¹⁶. De regering gaat daartoe over op grond van de informatie die hij van de regeringsafgevaardigde ontvangt, en waaruit een

¹² Aangezien de VPM fungeert als een loutere houdstermaatschappij, wordt zij van de controle door een regeringsafgevaardigde uitgesloten.

¹³ Vgl. met art. 23, §2, eerste lid, van de Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven: “De Regeringscommissaris waakt over de naleving van de wet, het organiek statuut van het overheidsbedrijf en het beheerscontract”.

¹⁴ Regels betreffende zelfstandige bestuursorganen (Kaderwet zelfstandige bestuursorganen), aangenomen door de Tweede Kamer op 26 maart 2002, thans in behandeling in de Eerste Kamer. Raadpleegbaar via www.eerstekamer.nl/9324000/1f/j9vvg5ihkk7kof/vft9ekz000.

¹⁵ Mr. J.L. BOXUM, *Algemene wetgeving voor zelfstandige bestuurslichamen*, Deventer, Kluwer, 1997, 111.

¹⁶ Cf. art. 23 van de Wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut: “Wanneer het algemeen belang of de naleving van de wet of de reglementen het eist, kan de betrokken minister of, in voorkomend geval, de daartoe gemachtigde regeringscommissaris het beheersorgaan van de instellingen der categorieën B, C en D verplichten om, binnen de door hem gestelde termijn, te beraadslagen voor iedere door hem bepaalde aangelegenheid”.

kennelijke wantoestand in de schoot van de vennootschap blijkt.

Zo de vennootschap stilzit, kan de regering maatregelen nemen, die er logischerwijs op neer kunnen komen:

- a) dat de regering zich in de plaats stelt van de vennootschap, waarbij zij de regeringsafgevaardigde of een andere persoon met een bijzondere macht kan bekleden;
- b) dat de regering de beslissingen van de vennootschap tijdelijk afhankelijk maakt van het voorafgaand advies of de voorafgaande instemming van de regering, de regeringsafgevaardigde, of een andere instantie.

Het moge duidelijk zijn dat het hier gaat om noodmaatregelen bij manifest wederrechtelijk of onzorgvuldig optreden in hoofde van de vennootschap.

De voorgestelde maatregel heeft effectief als voordeel dat zij zich beperkt tot noodtoestanden, en niet rechtstreeks ingrijpt (via schorsing c.q. annulatie) in door de vennootschap genomen beslissingen.

Enerzijds wordt aldus de betrouwbaarheid van de vennootschapsbeslissingen naar derden toe niet in het gedrang gebracht; één en ander respecteert eveneens het privaatrechtelijk karakter van de investeringsmaatschappijen van de overheid¹⁷. In relaties tussen privé-actoren op de investeringsmarkt is een administratieve techniek van schorsbare en vernietigbare rechtshandelingen, zoals reeds gesteld, ongewenst.

Anderzijds wordt een krachtig mechanisme aangeleverd om bij te sturen, als het werkelijk nodig is.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Voorliggend ontwerp van decreet wijzigt het decreet van 7 mei 2004, dat zelf een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid uitmaakt, daar de investeringsmaatschappijen niet enkel optreden in het kader van het gewestelijk beleid, maar ook een aantal taken van gemeenschapsaard waarnemen of kunnen waarnemen. Artikel 1 moet in die bevoegdheidsverdelende context worden gezien.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid

Artikel 2

Deze bepaling versterkt de figuur van de samenwerkingsovereenkomst met de investeringsmaatschappijen van de overheid.

Eén en ander houdt in dat de opdrachten van de maatschappijen, evenals de rapporteringsplichten ervan, dienen omschreven te worden aan de hand van vooraf vastgestelde indicatoren.

Artikel 3

1. Deze bepaling stelt vooreerst dat de Vlaamse Regering, alvorens over te gaan tot het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst, nagaat of de investeringsmaatschappijen over een intern auditcharter beschikken. Daarbij zal uiteraard vooral rekening moeten worden gehouden met hetgeen daaromtrent wordt gesteld in de Belgische Corporate Governance Codes en in de OESO-richtlijn op het vlak van de corporate governance in de schoot van overheidsbedrijven. De Vlaamse Regering kan ook andere 'gestandaardiseerde' internationale governance-aanbevelingen als toetsingsgrond vooropstellen.

¹⁷ Gewezen moet worden op art. 522, §1, derde lid, W.Venn., dat toelaat dat de bevoegdheden van de raad van bestuur statutair (i.e. door de algemene vergadering, in casu de overheid) worden beperkt.

2. Voorliggende bepaling stelt dat de regering tevens nagaat of de vennootschappen beschikken over een deontologische code voor bestuurders, management en personeel.

Deze dient eerstens een regeling in te houden betreffende persoonlijke belangenconflicten.

Daaromtrent kan geheel en al verwezen worden naar volgend citaat uit de literatuur (dat op bestuurders betrekking heeft, maar bij uitbreiding van toepassing kan worden gemaakt op leden van het management en het personeel):

“Wanneer zich in hoofde van een bestuurder een patrimoniaal belangenconflict voordoet naar aanleiding van een beslissing van de raad van bestuur, is hij aan artikel 523 W. Venn. onderworpen. Deze wettelijke regeling – die onder andere geen uitsluiting van deelname aan de beraadslaging bevat voor vennootschappen die geen publiek beroep op het spaarwezen doen – heeft zonder twijfel voorrang op algemene rechtsbeginselen of praetoriaanse rechtsregels. De wet geldt evenwel alleen binnen haar toepassingsgebied, zijn persoonlijke patrimoniale belangenconflicten die zich voordoen naar aanleiding van een beslissing van de raad van bestuur. De wettelijke regeling belet niet dat op basis van de contractuele loyauteitsplicht een geheel van regels wordt uitgewerkt dat bijvoorbeeld slaat op belangenconflicten tussen bestuurder en vennootschap die zich voordoen bij handelingen in privé vanwege de bestuurder, bijvoorbeeld wanneer deze een corporate opportunity voor zichzelf wil nemen.

Het gebod van contractuele goede trouw impliceert, zoals gezegd, dat aan aangegane verbintenissen hun volle uitwerking wordt gegeven. Voor bestuurders impliceert dit een verplichting tot onderschikking van hun eigen belang, maar niet een totaal verbod van zelfverrijking. Zij mogen zich alleen niet verrijken ten laste van de vennootschap. Van zodra de bestuurder geconfronteerd wordt met de mogelijkheid een beslissing te nemen of mee te werken aan de totstandkoming ervan, waarbij hij zichzelf ten nadele van de vennootschap zou kunnen verrijken, gebiedt de contractuele loyauteitsplicht hem die beslissing niet te nemen, dat wil zeggen hetzij niet deel te nemen aan de besluitvorming op de raad van bestuur, hetzij in privé de beslissing niet zelf te nemen. Hij moet zijn principaal, de vennootschap, op de hoogte brengen van het conflict en van alle informatie die de vennootschap nodig heeft om haar houding ten opzichte van het conflict van de bestuurder zinvol te kunnen

bepalen. Hij moet alleen de informatie meedelen waarover hij zonder verder onderzoek beschikt”¹⁸.

De deontologische code dient ook te voorzien in een regeling betreffende het usurperen van ondernemingskansen door bestuurders of leden van het management of het personeel.

Opnieuw kan de aangehaalde doctrine worden geciteerd:

“De goede trouw verplicht een bestuurder ertoe om de ondernemingskansen eerst aan de vennootschap aan te bieden. Dit is gewoon een weerspiegeling van de contractuele opdracht van de bestuurder, ondernemingskansen voor de vennootschap op te sporen. Alleen wanneer zij tot vrijgave beslist, kan hij de kans zelf nemen. Aangezien het contract dat moet gesloten worden opdat de vennootschap de kans zou verwerven, in de regel geen betrekking zal hebben op een aangelegenheid waarvoor blijkens de wet alleen de algemene vergadering bevoegd is, en dus de raad van bestuur bevoegd zou zijn om dat contract af te sluiten, is het ook de raad van bestuur, niet de algemene vergadering, die bevoegd is om over de vrijgave van de kans te beslissen. Bij de besluitvorming dien-aangaande dient artikel 523 (W.Venn.) nageleefd te worden. Een bestuurder begaat een inbeuk op zijn bestuurderscontract, waarvoor hij o.a. ex artikel 527 aansprakelijk is, wanneer hij een ondernemingskans neemt hetzij zonder deze voorgelegd te hebben aan de raad van bestuur, hetzij zonder zijn intentie de kans te nemen, aan de raad medegedeeld te hebben”¹⁹.

3. De beginselen inzake corporate governance hebben uiteraard een ruimere ‘scope’ dan de goede organisatie van de interne auditing en de deontologie (deze twee laatste items zijn uiteraard wel fundamenteel). Bijvoorbeeld moeten garanties worden geboden op het vlak van een kiese werking van remuneratiecomités.

Uiteraard zal de regering bij de toetsing van de governance in de schoot van de investeringsmaatschappijen ook grote aandacht besteden aan hetgeen het Instituut der Bedrijfsrevisoren terecht als de basis ziet voor een goede interne controle, met name de uitwerking van voldoende adequate methodes en procedures om ervoor te zorgen dat:

¹⁸ H. DE WULF, Taak en loyauteitsplicht van het bestuur in de naamloze vennootschap, Antwerpen, Intersentia, 2002, 657.

¹⁹ H. DE WULF, o.c., 758.

- a) de zaken ordelijk en efficiënt verlopen binnen het kader van de vastgestelde beleidslijnen;
- b) afdoende procedures aangewend worden om belangenconflicten en misbruik van goederen van de onderneming te vermijden;
- c) de activa gevrijwaard worden;
- d) fraude en vergissingen voorkomen of opgespoord worden;
- e) boekhoudregistraties volledig en correct zijn;
- f) de financiële inlichtingen betrouwbaar zijn en binnen de vastgestelde termijn opgesteld worden²⁰.

Artikel 4

1. Zoals gesteld in de algemene toelichting kan een regeringsafgevaardigde bij de investeringsmaatschappijen LRM en PMV worden aangesteld.

2. De regeringsafgevaardigde houdt toezicht op de naleving van het recht, de statuten en de samenwerkingsovereenkomst. Gelet op het belang dat de Vlaamse overheid hecht aan de transparantie en betrouwbaarheid van het overheidsapparaat, valt ook de verenigbaarheid met de financiële orthodoxie en de corporate governance onder de noemer ‘algemeen belang’.

3. De regeringsafgevaardigde heeft in essentie een informatieve functie naar het beleid toe. Indien hij wantoestanden meldt aan de Vlaamse Regering, kan deze de in de algemene toelichting beschreven voorzieningen treffen.

4. Nieuw is dat personeelsleden van de investeringsmaatschappij aan de regeringsafgevaardigde in vertrouwen bepaalde bezorgdheden kunnen meedelen over mogelijke onregelmatigheden in de schoot van de vennootschap; inspiratie daarvoor komt uit een regeling van de Belgische Corporate Governance Code:

“Het auditcomité onderzoekt de specifieke regelingen volgens dewelke personeelsleden van de vennootschap, in vertrouwen, hun bezorgdheid kunnen uiten over mogelijke onregelmatigheden inzake financiële

rapportering of andere aangelegenheden. Indien dit noodzakelijk wordt geacht, worden regelingen getroffen voor een onafhankelijk onderzoek en een gepaste opvolging van deze aangelegenheden, en dit in proportie tot de beweerdde ernst ervan”²¹.

De regeringsafgevaardigde verifieert de informatie; indien de melding gegrond is, doet hij de nodige aanbevelingen aan de raad van bestuur. Hij stelt de Vlaamse Regering daarvan in kennis; hij rapporteert ook over de opvolging van deze aanbevelingen. Indien de Vlaamse Regering meent dat de raad van bestuur onvoldoende maatregelen treft, kan zij de nodige voorzieningen treffen, zoals omschreven in de algemene toelichting.

De regeringsafgevaardigde is ertoe gehouden de identiteit van de persoon die hem in dit kader informatie meedeelt, geheim te houden. Hij is in dit kader effectief een persoon die uit hoofde van zijn staat of beroep kennis draagt van geheimen die hem zijn toevertrouwd in de zin van artikel 458 Sw. (wettelijke grondslag van het beroepsgeheim). Hij mag uiteraard wel in algemene termen de situatie van de persoon beschrijven, zonder dat de vrijgegeven informatie kan worden teruggekoppeld naar een concreet herkenbaar iemand. De rechtsleer schrijft op dit punt:

“In principe eist het beroepsgeheim dat alle informatie die in verband kan worden gebracht met een identificeerbaar persoon, niet bekend wordt gemaakt. Er is dus enkel schending van het beroepsgeheim als uit de bekendmaking de identiteit van de betrokken cliënt blijkt”²².

Indien het bestuur of het management van de maatschappij ongeacht bovenvermelde geheimhoudingsplicht weet heeft of krijgt van de identiteit van de ‘klokkenluider’, kan het betrokken personeelslid niet worden gesanctioneerd. Sanctioneren betekent hier: een beslissing tot schorsing of ontslag, tot het opleggen van enige orde- of tuchtmaatregel, tot ontneming van bevoegdheden, tot overplaatsing, tot weigering van verlof, of tot toekennen van een onvoldoende bij een functioneringsevaluatie. Met deze opsomming wordt aangesloten bij het ‘Protocol voor de bescherming van klokkenluiders’, geldend voor de Vlaamse overheidsdiensten, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 28 januari 2005.

²⁰ INSTITUUT DER BEDRIJFSREVISOREN, *Vademecum Plichtenleer en Controlenormen 2001*, Diegem, Ced. Samsom 2002, 470.

²¹ Belgische Corporate Governance Code, 5.2./9., p. 31-32.

²² I. VAN DER STRAETE en J. PUT, *Beroepsgeheim en hulpverlening*, Brugge, Die Keure, 2005, 80.

Voorliggende regeling doet op geen enkele wijze afbreuk aan artikel 29, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, naar luid waarvan “iedere gestelde overheid, iedere openbaar officier of ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of van een wanbedrijf, verplicht (is) daarvan dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen wier rechtsgebied die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd of die verdacht zou kunnen worden, en aan die magistraat alle desbetreffende inlichtingen, processen-verbaal en akten te doen toekomen”.

Artikel 5

De bepalingen inzake het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst, corporate governance en controle zijn van overeenkomstige toepassing op de dochtervennootschappen waarop de investeringsmaatschappijen een rechtstreekse controle uitoefenen.

De Vlaamse Regering kan wel bepaalde dochters vrijstellen van het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst, met name:

- a) deze waarbij geen sprake is van een beheersoverdracht omtrent de uitvoering van de decretale opdrachten van de investeringsmaatschappijen. Het gaat dus in essentie om dochtermaatschappijen waarvan het maatschappelijk doel geheel of in hoofdzaak gericht is op het verlenen van dienstverlenende activiteiten. Aangezien deze dochters niet gericht zijn op het uitvoeren van een gedeelte van het economisch beleid van het gewest, dringt zich geen samenwerkingsovereenkomst omtrent de volvoering van hun (ondersteunende) taken op;
- b) deze die een specifieke bevoegdheid hebben naar welbepaalde financieringsproducten (en waaraan dus bv. geen *generieke* bevoegdheid wordt overgedragen om – opnieuw bij wijze van voorbeeld – op algemene basis PPS-samenwerkingsverbanden te organiseren en te ondersteunen). Een voorbeeld van een dochtervennootschap waaraan een vrijstelling kan worden verleend, is aldus ARKimes Management NV, opgericht in de schoot van PMV.

Van de controlebevoegdheid in hoofde van de overheid is geen vrijstelling mogelijk; overheidstoezicht is immers een essentiële pendant van decentralisatie.

HOOFDSTUK III

Diverse wijzigingen

Artikel 6

Dit is een technische bepaling. Een verwijzing in het PPS-decreet wordt ten gevolge van de invoering van voorliggend ontwerpdecreet aangepast.

Artikelen 7 en 8

Het decreet van 13 juli 1994 vermeldt, naast VPM, PMV en LRM, nog drie andere investeringsmaatschappijen, namelijk LIM, Gimvindus en VMH.

Deze drie maatschappijen zijn om volgende redenen niet in het decreet van 7 mei 2004 weerhouden:

- Limburgse Investeringsmaatschappij (LIM): de LIM werd op 9 december 1995 ontbonden in het kader van een fusie door opslorping door LPM. De aandelen uitgegeven door LPM werden later overgedragen aan de private groep Investco. Er bestaat aldus geen enkele relatie meer met het Vlaamse Gewest;
- Gimvindus: Gimvindus zal het voorwerp uitmaken van een ontbinding en vereffening, dan wel zijn aandelen ondergebracht zien bij de PMV. De vereffening/aandelenoverdracht moet thans nog plaatsvinden;
- Vlaamse Milieuholding (VMH): de VMH maakt op dit moment het voorwerp uit van een herstructurering, die een einde zal stellen aan het zelfstandig bestaan van de VMH; haar activa zullen worden ondergebracht in (een dochtervennootschap van) één van de andere investeringsmaatschappijen. De herstructurering van de VMH is thans nog niet afgerond.

Het feit dat zowel Gimvindus als VMH nog zelfstandig actief zijn, en aldus ressorteren onder het decreet van 13 juli 1994, bemoeilijkt de inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 en voorliggend ontwerpdecreet, waarin deze maatschappijen niet meer zijn opgenomen. Artikelen 7 en 8 bepalen daarom, bij wijze van overgangsmaatregel, dat Gimvindus en VMH onderworpen blijven aan het regime van het vigerende decreet van 13 juli 1994.

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtredingsbepaling

Artikel 9

Deze bepaling stelt dat voorliggend ontwerp in werking treedt op de dag waarop de Vlaamse Regering het basisdecreet van 7 mei 2004 in werking laat treden.

Gezien om toegevoegd te worden aan het ontwerp van decreet betreffende corporate governance en andere bepalingen inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en
Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

betreffende corporate governance in de investeringsmaatschappijen
van de Vlaamse overheid

HOOFDSTUK 1

inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet betreft een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2

wijzigingen aan het decreet van 7 mei 2004

Artikel 2

In artikel 7, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “de uit te voeren taken” worden vervangen door de woorden “de operationele doelstellingen”;
- 2° tussen de woorden “en financiële situatie” en de woorden “, de specifieke controle” worden de woorden “, op basis van vooraf vastgestelde beleids- en beheersrelevante indicatoren”.

Artikel 3

In hetzelfde decreet wordt een Hoofdstuk IVbis, bestaande uit de artikelen 7bis tot en met 7ter, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IVbis

Corporate governance

Artikel 7bis

§1. De Vlaamse Regering gaat slechts over tot het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst met een investeringsmaatschappij indien zij kan instemmen met de door de investeringsmaatschappij vastgelegde basisaannames, methodes en procedures die de werking van de investeringsmaatschappij afstemmen op de beginselen van de Belgische Corporate Governance Codes.

De Vlaamse Regering toetst daarbij in het bijzonder:

- 1° of er een intern auditcharter voorhanden is, dat een omschrijving geeft van de reikwijdte van de interne auditwerkzaamheden en de verantwoordelijkheden op het vlak van de opvolging van aanbevelingen;
- 2° of er een gedragscode voorhanden is, zijnde een contractueel kader, waarin wordt bepaald op welke wijze bestuurders en, in voorkomend geval, leden van het management en personeelsleden zich moeten

gedragen wanneer zij geconfronteerd worden met de mogelijkheid een beslissing te nemen of te beïnvloeden, waarbij zij zichzelf ten nadele van de investeringsmaatschappij kunnen verrijken, of waarbij zij aan de investeringsmaatschappij een ondernemingskans kunnen ontnemen.

Artikel 7ter

§1. De Vlaamse Regering kan bij LRM en PMV een regeringsafgevaardigde aanstellen.

De regeringsafgevaardigde houdt van overheidswege toezicht op de overeenstemming van de verrichtingen en de werking van de investeringsmaatschappij met het recht, de statuten van de investeringsmaatschappij, de samenwerkingsovereenkomst en de beginselen inzake financiële orthodoxie en inzake corporate governance.

§2. De regeringsafgevaardigde zetelt met raadgevende stem in de raad van bestuur en de door de raad van bestuur ingestelde comités.

Ten minste vijf werkdagen voor de datum van de vergaderingen ontvangt hij de volledige dagorde van de vergaderingen van de raad van bestuur en van de door de raad van bestuur ingestelde comités, evenals alle documenten terzake. In gemotiveerde gevallen van hoogdringendheid kan van deze bepaling worden afgeweken.

Hij kan te allen tijde ter plaatse alle documenten en geschriften van de investeringsmaatschappij inzien.

Hij kan van de bestuurders en de leden van het management alle inlichtingen en ophelderingen vorderen, en alle verificaties verrichten, die hij nodig acht voor de uitvoering van zijn mandaat.

De Vlaamse Regering kan de regeringsafgevaardigde laten bijstaan door deskundigen voor bepaalde tijdelijke controles.

§3. Personeelsleden van de investeringsmaatschappij kunnen aan de regeringsafgevaardigde in vertrouwen hun bezorgdheid uiten over mogelijke onregelmatigheden inzake financiële rapportering of andere aangelegenheden.

Behoudens in het geval van aanranding van de eer of de goede naam van personen kan de toepassing van het eerste lid niet leiden tot enige maatregel in hoofde van het betrokken personeelslid.

§4. De regeringsafgevaardigde stelt de Vlaamse Regering in kennis van elke beslissing van de raad van bestuur of het management die hij strijdig acht met de toezichtsgronden, als bedoeld in §1, tweede lid.

Wanneer de Vlaamse Regering op grond van deze inlichtingen meent dat de investeringsmaatschappij de aan haar opgedragen taken kennelijk verwaarloost, kan de Vlaamse Regering de aangelegenheid bepalen waarover de raad van bestuur van de investeringsmaatschappij moet beraadslagen en de termijn bepalen waarbinnen die beraadslaging moet plaatsvinden.

Wordt binnen de gestelde termijn geen beslissing genomen, of stemt de Vlaamse Regering niet in met de genomen beslissing, dan kan zij de nodige voorzieningen treffen. Zij stelt het Vlaams Parlement daarvan onverwijld in kennis.

De Vlaamse Regering kan nadere procedurele regelen vastleggen voor de toepassing van deze paragraaf.

§5. Het Vlaamse Gewest draagt de kosten verbonden aan de uitoefening van het ambt van de regeringsafgevaardigden.

De Vlaamse Regering bepaalt de rechtspositionele voorwaarden waaronder de regeringsafgevaardigden worden aangesteld. In afwachting van de inwerkingtreding van dergelijk besluit, wordt de rechtspositie van de regeringsafgevaardigden geregeld overeenkomstig de principes die van toepassing waren op de commissarissen van de Vlaamse Regering, als bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 1994 tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze waarop de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de investeringsmaatschappijen in dienst worden genomen.”.

Artikel 4

In hetzelfde decreet wordt een Hoofdstuk IVter, bestaande uit artikel 7quater, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IVter

Dochtervennootschappen

Artikel 7quater

Artikel 7 en 7bis zijn van overeenkomstige toepassing op de dochtervennootschappen van de investeringsmaatschappijen, voor zover de investeringsmaatschappijen in het bezit zijn van de meerderheid van de stemrechten verbonden aan het totaal van de aandelen van de betrokken vennootschap. Artikel 7ter is onder dezelfde voorwaarden van toepassing op dochtervennootschappen van LRM en PMV.

De Vlaamse Regering kan op algemene of individuele wijze de dochtervennootschappen aanwijzen die van de toepassing van het eerste lid zijn vrijgesteld.”.

HOOFDSTUK 3

wijziging aan het decreet van 18 juli 2003

Artikel 5

In artikel 13 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek-private samenwerking worden de woorden “Onverminderd artikel 10, §2, vijfde lid, en §4, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, tot aanduiding van de Participatiemaatschappij Vlaanderen voor het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking,” vervangen door de woorden “Onverminderd de bevoegdheden van de Participatiemaatschappij Vlaanderen voor het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking.”.

HOOFDSTUK 4

wijzigingen aan de decreten van 6 juli 2001 en 16 januari 2004

Artikel 6

Aan het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot herstructurering van Gimvindus N.V. wordt een artikel 5 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5

Gimvindus is tot aan haar ontbinding of tot aan de effectieve realisatie van haar overdracht onderworpen aan het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen.”.

Artikel 7

Aan artikel 2 van het decreet van 16 januari 2004 houdende bepalingen tot herstructurering van de Vlaamse Milieuholding wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. De Vlaamse Milieuholding is tot aan haar ontbinding of tot aan de effectieve realisatie van haar overdracht onderworpen aan het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen.”.

HOOFDSTUK 5

inwerkingtredingsbepaling

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op de datum, bepaald voor de inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

GA

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.260/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 7 april 2006 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende corporate governance in de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid", heeft op 27 april 2006 het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt hoofdzakelijk tot het wijzigen van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid, met het oog op een versterking van de controle van overheidswege.

Daartoe wordt bepaald dat de samenwerkingsovereenkomst die moet worden gesloten tussen elk van de investeringsmaatschappijen en het Vlaamse Gewest tevens de operationele doelstellingen van de betrokken maatschappij dient te vermelden en dat de erin geregelde informatie- en rapporteringsplicht mede dient te gebeuren op basis van vooraf vastgestelde beleids- en beheersrelevante indicatoren (artikel 2 van het ontwerp).

In het decreet van 7 mei 2004 wordt een hoofdstuk *IVbis*, "Corporate governance", ingevoegd. Daarin wordt bepaald dat de Vlaamse Regering pas tot het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst met een investeringsmaatschappij overgaat mits ze kan instemmen met de behoorlijkheidsnormen die de maatschappij voor zichzelf uitzet, in welk verband het ontwerp refereert aan de Belgische "Corporate Governance Codes". De Vlaamse Regering zal daarbij in het bijzonder nagaan of een intern auditcharter en een gedragscode voorhanden zijn (ontworpen artikel *7bis* van het decreet van 7 mei 2004).

De Vlaamse Regering kan bij de N.V. Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM) en bij de N.V. Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) een regeringsafgevaardigde aanstellen die "van overheidswege toezicht (houdt) op de overeenstemming van de verrichtingen en de werking van de investeringsmaatschappij met het algemeen belang, daaronder begrepen het economisch beleid van de Vlaamse overheid en de beginselen inzake financiële orthodoxie en inzake corporate governance" (ontworpen artikel *7ter*, § 1, van het decreet van 7 mei 2004). Het ontwerp regelt voorts, onder meer, de wijze waarop de regeringsafgevaardigde zijn bevoegdheden uitoefent en draagt hem ook op om als vertrouwenspersoon te fungeren voor personeelsleden van de investeringsmaatschappij (ontworpen artikel *7ter*, §§ 2 tot 5, van het voornoemde decreet).

SG

40.260/1

De toezichtsmaatregelen en de bepalingen inzake corporate governance, bedoeld in respectievelijk de (ontworpen) artikelen 7 en *7bis* van het decreet van 7 mei 2004 worden - in een nieuw hoofdstuk *IVter*, "Dochtervennootschappen" - van overeenkomstige toepassing verklaard op de dochtermaatschappijen van de investeringsmaatschappijen, voor zover de investeringsmaatschappijen in het bezit zijn van de meerderheid van de stemrechten verbonden aan het totaal van de aandelen van de betrokken vennootschap. Het ontworpen artikel *7ter* van het decreet van 7 mei 2004 wordt onder dezelfde voorwaarden van toepassing verklaard op dochtermaatschappijen van LRM en PMV. De Vlaamse Regering kan de dochtermaatschappijen aanwijzen die van de toepassing van het voorgaande zijn vrijgesteld (ontworpen artikel *7quater* van het decreet van 7 mei 2004).

Het om advies voorgelegde ontwerp brengt daarnaast een aantal wijzigingen aan in sommige andere decreten. Die wijzigingen hebben onder meer tot doel te bepalen dat Gimvindus en de Vlaamse Milieuholding (VMH) tot aan hun ontbinding of de effectieve realisatie van hun overdracht onderworpen blijven aan het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen (artikelen 5 tot 7 van het ontwerp) ⁽¹⁾.

Tot slot wordt bepaald dat de ontworpen regeling in werking treedt op de datum waarop de Vlaamse Regering het decreet van 7 mei 2004 in werking laat treden (artikel 8 van het ontwerp).

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Met toepassing van artikel 5, § 2, van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen dient het ontwerp van decreet nog om advies te worden voorgelegd aan de voornoemde Raad.

⁽¹⁾ Het decreet van 13 juli 1994 wordt opgeheven van zodra het decreet van 7 mei 2004 in werking wordt gesteld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

Het ontwerp van decreet moet worden voorafgegaan door een besluit dat de bevoegde minister of ministers ermee belast het ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement in te dienen. Het ontwerp dient tevens van de vereiste ondertekeningen te worden voorzien.

Bijzondere opmerkingen

Opschrift

Ermeë rekening houdende dat de ontworpen regeling op meer betrekking heeft dan op louter de introductie van corporate governance in de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid, passe men de redactie van het opschrift van het ontwerp aan als volgt:

"Decreet betreffende corporate governance en andere bepalingen inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid".

Artikel 2

1. In het opschrift van hoofdstuk 2, dat aan artikel 2 van het ontwerp voorafgaat, moet het opschrift van het decreet van 7 mei 2004 worden vermeld.

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van de decreten die worden vermeld in de opschriften van de hoofdstukken 3 en 4 van het ontwerp.

2. Rekening houdende met de aard van de ontworpen wijzigingen kan voor artikel 2 met de volgende redactie worden volstaan:

.../...

SG

40.260/1

"In artikel 7, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid, worden de woorden 'de uit te voeren taken, de informatie- en rapportageplicht inzake de taken en financiële situatie' vervangen door de woorden 'de operationele doelstellingen, de informatie- en rapportageplicht inzake de taken en financiële situatie, op basis van vooraf vastgestelde beleids- en beheersrelevante indicatoren'".

Artikel 3

1. Het nieuwe hoofdstuk IV *bis* van het decreet van 7 mei 2004 omvat, naast het ontworpen artikel 7 *bis*, tevens het ontworpen artikel 7 *ter*, dat de regeringsafgevaardigde betreft. Vraag is of deze laatste bepaling niet veeleer thuishoort in een afzonderlijk hoofdstuk, "Toezicht door de regeringsafgevaardigde", aangezien diens taak en de wijze waarop deze wordt uitgeoefend toch de contouren van de corporate governance overstijgen en het ontworpen artikel 7 *ter* niet op alle investeringsmaatschappijen betrekking heeft, maar uitsluitend op de LRM en de PMV.
2. In het ontworpen artikel 7 *bis*, § 1, eerste lid, vervange men het woord "afsluiten" door het woord "sluiten", dat taalkundig correct is.
3. Eveneens om taalkundige redenen vervange men in het ontworpen artikel 7 *ter*, § 2, eerste lid, het woord "zetelt" door de woorden "heeft zitting".
4. Luidens het ontworpen artikel 7 *ter*, § 3, eerste lid, kunnen personeelsleden van de investeringsmaatschappij aan de regeringsafgevaardigde in vertrouwen hun bezorgdheid uiten over "mogelijke onregelmatigheden inzake financiële rapportering of andere aangelegenheden". Het ontworpen artikel 7 *ter*, § 3, tweede lid, bepaalt dat, "behoudens in het geval van aanranding van de eer of de goede naam van personen" de toepassing van het ontworpen artikel 7 *ter*, § 3, eerste lid, niet kan leiden "tot enige maatregel in hoofde van het betrokken personeelslid".

.../...

SG

40.260/1

Het is niet voldoende duidelijk welke soort van "maatregel" - tuchtmaatregel of andere - hier precies wordt beoogd. Evenmin duidelijk is op welke wijze de betrokken taak van de regeringsafgevaardigde dient te worden uitgeoefend en tot welke concrete gevolgen deze kan leiden. Dient de regeringsafgevaardigde bijvoorbeeld bemiddelend op te treden, een intern onderzoek te laten opstarten of zelf voor de opvolging van de hem meegedeelde aangelegenheid in te staan? Het ontwerp zou op dat punt ofwel moeten worden aangevuld met een aantal nadere regels, ofwel zou daartoe de opdracht moeten worden gegeven aan de Vlaamse Regering ⁽²⁾.

Bovendien moet worden gewezen op artikel 29, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, naar luid waarvan "iedere gestelde overheid, iedere openbaar officier of ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of van een wanbedrijf, verplicht (is) daarvan dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen wier rechtsgebied die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd of de verdachte zou kunnen worden gevonden, en aan die magistraat alle desbetreffende inlichtingen, processen-verbaal en akten te doen toekomen".

Indien het in de bedoeling van de decreetgever ligt om van de aangehaalde wetsbepaling af te wijken met toepassing van het bepaalde in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dient in de memorie van toelichting te worden verduidelijkt dat voldaan is aan de voorwaarden vereist voor de toepassing van de voornoemde bijzondere wetsbepaling.

5. De Vlaamse Regering kan overeenkomstig het ontworpen artikel 7ter, § 4, derde lid, "de nodige voorzieningen" treffen wanneer de raad van bestuur van de investeringsmaatschappij niet tijdig een beslissing neemt met betrekking tot de door de Vlaamse Regering bepaalde aangelegenheid of zij niet instemt met de genomen beslissing.

⁽²⁾ Volgens de memorie van toelichting is voor het ontworpen artikel 7ter, § 3, inspiratie gezocht in "een regeling van de Belgische Corporate Governance Code". Niettemin noopt het vereiste inzake duidelijke regelgeving dat de tekst van het ontwerp van decreet op dat punt wordt geëxpliciteerd of aangevuld in de in dit advies aangegeven zin.

SG

40.260/1

Mede rekening houdende met het bepaalde in artikel 9 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, zou in de tekst van het ontwerp moeten worden vermeld welk soort van "voorziening" precies wordt beoogd⁽³⁾.

Artikel 4

1. Men late het ontworpen artikel *7quater*, eerste lid, aanvangen als volgt: "De artikelen 7 en *7bis* zijn van overeenkomstige toepassing op ...".

2. De delegatie van bevoegdheid die in het ontworpen artikel *7quater*, tweede lid, aan de Vlaamse Regering wordt verleend, is te onbepaald om verenigbaar te zijn met de beginselen die in het publiek recht de verhouding tussen de decreetgever en de uitvoerende macht beheersen. In de ontworpen decretale bepaling zouden daarom de categorieën van gevallen moeten worden vermeld waarin een vrijstelling, als bedoeld in het betrokken lid, kan worden toegekend, of zouden de criteria moeten worden aangegeven met toepassing waarvan de Vlaamse Regering de beoogde vrijstelling kan verlenen.

3. In de memorie van toelichting wordt vermeld dat de Vlaamse Regering, op algemene of individuele wijze, kan vrijstellen van de toepassing van het ontworpen artikel *7quater*, eerste lid, en dat dit "op gemotiveerde wijze" moet gebeuren. Dit laatste vereiste wordt best ook in de tekst van het ontwerp vermeld.

Artikel 5

Men late artikel 5 van het ontwerp aanvangen als volgt: "In artikel 13, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende ...".

⁽³⁾ De memorie van toelichting vermeldt een indeplaatsstelling door de Vlaamse Regering en het vereiste van voorafgaande advisering of instemming door de Vlaamse Regering, de regeringsafgevaardigde of een andere instantie.

SG

40.260/1

Artikel 6

Men redigere de ontworpen bepaling onder artikel 6 van het ontwerp als volgt:

"De bepalingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen blijven van toepassing op Gimvindus tot aan haar ontbinding of tot aan de effectieve realisatie van haar overdracht".

Indien op dit tekstvoorstel wordt ingegaan, dient ook de redactie van de ontworpen bepaling onder artikel 7 van het ontwerp in gelijkaardige zin te worden aangepast.

GA

40.260/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. RIGAUX,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd.
afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 14 juni 2006

50/MD/kv/brfAdvCorporateGovernance

De heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en
Begroting en Ruimtelijke Ordening
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19

1210 Brussel

**Betreft : adviesvraag voorontwerp van decreet betreffende corporate governance in de
Investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid**

Mijnheer de Minister,

U heeft de SERV op 16 mei 2006 om advies gevraagd over boven vermeld voorontwerp van decreet. In deze brief kan u de vandaag door de raad geformuleerde aandachtspunten betreffende deze adviesvraag lezen.

De raad heeft reeds in zijn advies van 2 maart 2004 over de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid erop gewezen dat hij zich in grote lijnen akkoord kon verklaren met de kwalificatie van de investeringsmaatschappijen als privaatrechtelijke EVA's, vooral uit overwegingen van doelmatig bestuur (bestuurskracht) en een flexibelere en meer functionele operationele werking. Tegenover deze grote mate van verzelfstandiging dient volgens de raad een vorm van effectief toezicht vanwege de Vlaamse overheid te staan, zowel ter compensatie van het verlies aan directe aansturingsbevoegdheid als ter controle van de operationele doelstellingen. De raad vindt het positief dat met voorliggend voorontwerp van decreet uitvoering wordt gegeven aan deze bekommernis.

De raad stelt vast dat er met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst twee belangrijke aspecten worden gewijzigd :

- Artikel 2 van het voorontwerp bepaalt via een invoeging in artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 dat de samenwerkingsovereenkomst de operationele doelstellingen van de investeringsmaatschappij dient te omvatten en dat de informatie- en

rapportageplicht van de investeringsmaatschappijen dient te geschieden op basis van vooraf vastgestelde beleids- en beheersrelevante indicatoren. De raad dringt erop aan dat deze indicatoren duidelijk en accuraat worden omschreven zodat de opdrachten van de maatschappijen op basis van een eenduidig en kwantificeerbaar toetsingskader kunnen ingevuld en geëvalueerd worden.

- Artikel 3 van het voorontwerp van decreet dat een hoofdstuk over corporate governance invoegt in het decreet van 7 mei 2004, maakt de instemming van de Vlaamse regering met een samenwerkingsovereenkomst afhankelijk van een voorafgaande toets van de “behoorlijkheidsnormen” die de investeringsmaatschappij voor zichzelf uitzet.
 - Deze behoorlijkheidsnormen dienen afgestemd te zijn op beginselen van de Belgische Corporate Governance codes, die in de Memorie worden verduidelijkt als de code Lippens (voor beursgenoteerde ondernemingen) en de code Buysse (voor niet-beursgenoteerde ondernemingen). De raad stelt voor dat ook de in de Memorie van Toelichting genoemde OESO-aanbevelingen inzake corporate governance voor overheidsbedrijven in het decreet opgenomen worden als leidraad voor de behoorlijkheidsnormen van de investeringsmaatschappijen.
 - In het bijzonder zal getoetst worden of een interne auditcharter en een gedragscode voorhanden zijn. Volgens de raad moet de draagwijdte van deze passus van het nieuw in te voegen artikel 7bis,§1 zo geïnterpreteerd worden dat de woorden “in het bijzonder” niet mogen vereenzelvigd worden met “uitsluitend”, m.a.w. de toetsing aan de Belgische en de OESO gedragscodes moet, waar relevant en toepasselijk voor de investeringsmaatschappijen, meer omvatten dan de bijzondere aandachtspunten van toezicht.

Ik hoop, Mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Met de meeste hoogachting,

Philippe Muylers
Voorzitter SERV

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet betreft een gewest- en gemeenschapsaan-
gelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 7 mei 2004
betreffende de investeringsmaatschappijen van de
Vlaamse overheid

Artikel 2

In artikel 7, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid worden de woorden “de uit te voeren taken, de informatie- en rapportageplicht inzake de taken en financiële situatie” vervangen door de woorden “de operationele doelstellingen, de informatie- en rapportageplicht inzake de taken en financiële situatie, op basis van vooraf vastgestelde beleids- en beheersrelevante indicatoren”.

Artikel 3

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IVbis, bestaande uit artikel 7bis, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IVbis

Corporate governance

Artikel 7bis

De Vlaamse Regering gaat slechts over tot het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst met een investeringsmaatschappij indien zij kan instemmen met de door de investeringsmaatschappij vastgelegde basis-aannames, methodes en procedures die de werking van de investeringsmaatschappij afstemmen op de beginselen van de Belgische Corporate Governance Codes en de door de Vlaamse Regering aangewezen internationale aanbevelingen op het vlak van de corporate governance.

De Vlaamse Regering toetst daarbij in het bijzonder:

- 1° of er een intern auditcharter voorhanden is, dat een omschrijving geeft van de reikwijdte van de interne auditwerkzaamheden en de verantwoordelijkheden op het vlak van de opvolging van aanbevelingen;
- 2° of er een gedragscode voorhanden is, zijnde een contractueel kader, waarin wordt bepaald op welke wijze bestuurders en, in voorkomend geval, leden van het management en personeelsleden zich moeten gedragen wanneer zij geconfronteerd worden met de mogelijkheid een beslissing te nemen of te beïnvloeden, waarbij zij zichzelf ten nadele van de investeringsmaatschappij kunnen verrijken, of waarbij zij aan de investeringsmaatschappij een ondernemingskans kunnen ontnemen.”.

Artikel 4

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IVter, bestaande uit artikel 7ter, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IVter

Toezicht door een regeringsafgevaardigde

Artikel 7ter

§1. De Vlaamse Regering kan bij LRM en PMV een regeringsafgevaardigde aanstellen.

De regeringsafgevaardigde houdt van overheidswege toezicht op de overeenstemming van de verrichtingen en de werking van de investeringsmaatschappij met het recht, de statuten van de investeringsmaatschappij, de samenwerkingsovereenkomst en de beginselen inzake financiële orthodoxie en inzake corporate governance.

§2. De regeringsafgevaardigde heeft met raadgevende stem zitting in de raad van bestuur en de door de raad van bestuur ingestelde comités.

Ten minste vijf werkdagen voor de datum van de vergaderingen ontvangt hij de volledige dagorde van de vergaderingen van de raad van bestuur en van de door de raad van bestuur ingestelde comités, evenals alle documenten terzake. In gemotiveerde gevallen van hoogdringendheid kan van deze bepaling worden afgeweken.

Hij kan te allen tijde ter plaatse alle documenten en geschriften van de investeringsmaatschappij inzien.

Hij kan van de bestuurders en de leden van het management alle inlichtingen en ophelderingen vorderen, en alle verificaties verrichten, die hij nodig acht voor de uitvoering van zijn mandaat.

De Vlaamse Regering kan de regeringsafgevaardigde laten bijstaan door deskundigen voor bepaalde tijdelijke controles.

§3. Personeelsleden van de investeringsmaatschappij kunnen aan de regeringsafgevaardigde in vertrouwen hun bezorgdheid uiten over mogelijke onregelmatigheden inzake financiële rapportering of andere aangelegenheden. De regeringsafgevaardigde geeft nimmer de identiteit van het personeelslid vrij.

De regeringsafgevaardigde gaat de gegrondheid van de melding na. Indien de melding gegrond is, formu-

leert de regeringsafgevaardigde onverwijld de nodige aanbevelingen aan de raad van bestuur.

De toepassing van het eerste lid kan niet leiden tot enige maatregel in hoofde van het betrokken personeelslid. Onder maatregel wordt verstaan: een beslissing tot schorsing of ontslag, tot het opleggen van enige tucht- of ordemaatregel, tot ontneming van bevoegdheden, tot overplaatsing, tot weigering van verlof, of tot toekennen van een onvoldoende bij een functioneringsevaluatie.

§4. De regeringsafgevaardigde stelt de Vlaamse Regering in kennis van:

- 1° elke beslissing van de raad van bestuur of het management die hij strijdig acht met de toezichtsgronden, als bedoeld in §1, tweede lid;
- 2° de aanbevelingen die hij aan de raad van bestuur richt op grond van §3, tweede lid, en het gevolg dat aan deze aanbevelingen wordt gegeven.

Wanneer de Vlaamse Regering op grond van deze inlichtingen meent dat de investeringsmaatschappij de aan haar opgedragen taken kennelijk verwaarloost, kan de Vlaamse Regering de aangelegenheid bepalen waarover de raad van bestuur van de investeringsmaatschappij moet beraadslagen en de termijn bepalen waarbinnen die beraadslaging moet plaatsvinden.

Wordt binnen de gestelde termijn geen beslissing genomen, of stemt de Vlaamse Regering niet in met de genomen beslissing, dan kan zij de nodige voorzieningen treffen. Zij stelt het Vlaams Parlement daarvan onverwijld in kennis.

De nodige voorzieningen als bedoeld in het derde lid kunnen inhouden dat:

- 1° de Vlaamse Regering zich in de plaats stelt van de investeringsmaatschappij, waarbij zij de regeringsafgevaardigde of een andere persoon met een bijzondere macht kan bekleden;
- 2° de Vlaamse Regering de beslissingen van de investeringsmaatschappij gedurende een door haar bepaalde en verlengbare termijn afhankelijk maakt van het voorafgaand advies of de voorafgaande instemming van de Vlaamse Regering, de regeringsafgevaardigde, of enige andere instantie.

De Vlaamse Regering kan nadere procedurele regelen vastleggen voor de toepassing van deze paragraaf.

§5. Het Vlaamse Gewest draagt de kosten verbonden aan de uitoefening van het ambt van de regeringsafgevaardigden.

De Vlaamse Regering bepaalt de rechtspositionele voorwaarden waaronder de regeringsafgevaardigden worden aangesteld. In afwachting van de inwerking-treding van dergelijk besluit, wordt de rechtspositie van de regeringsafgevaardigden geregeld overeenkomstig de principes die van toepassing waren op de commissarissen van de Vlaamse Regering, als bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 1994 tot vaststelling van de voorwaarden en de wijze waarop de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de investeringsmaatschappijen in dienst worden genomen.”.

Artikel 5

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IV^{quater}, bestaande uit artikel 7^{quater}, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IV^{quater}

Dochtervennootschappen

Artikel 7^{quater}

§1. De artikelen 7 en 7bis zijn van overeenkomstige toepassing op de dochtervennootschappen van de investeringsmaatschappijen, voor zover de investeringsmaatschappijen in het bezit zijn van de meerderheid van de stemrechten verbonden aan het totaal van de aandelen van de betrokken vennootschap.

Artikel 7ter is onder dezelfde voorwaarden van toepassing op dochtervennootschappen van LRM en PMV.

§2. De Vlaamse Regering kan op gemotiveerde wijze de dochtervennootschappen aanwijzen die van de toepassing van §1, eerste lid, zijn vrijgesteld. Deze mogelijkheid geldt slechts in hoofde van dochtervennootschappen waaraan geen beheersbevoegd-

heden op het vlak van de decretale opdrachten van de investeringsmaatschappijen zijn overgedragen of die slechts belast zijn met het beheer van specifieke financieringsproducten.”.

HOOFDSTUK III

Diverse wijzigingen

Artikel 6

In artikel 13, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek-private samenwerking worden de woorden “Onverminderd artikel 10, §2, vijfde lid, en §4, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, tot aanduiding van de Participatiemaatschappij Vlaanderen voor het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking,” vervangen door de woorden “Onverminderd de bevoegdheden van de Participatiemaatschappij Vlaanderen voor het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking.”.

Artikel 7

Aan het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot herstructurering van Gimvindus NV wordt een artikel 5 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5

De bepalingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen blijven van toepassing op Gimvindus tot aan haar ontbinding of tot aan de effectieve realisatie van haar overdracht.”.

Artikel 8

Aan artikel 2 van het decreet van 16 januari 2004 houdende bepalingen tot herstructurering van de Vlaamse Milieuholding wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. De bepalingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen blijven van toepassing op de Vlaamse Milieuholding

tot aan haar ontbinding of tot aan de effectieve realisatie van haar overdracht onderworpen.”.

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtredingsbepaling

Artikel 9

Dit decreet treedt in werking op de datum, bepaald voor de inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

Brussel, 23 juni 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting
en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN
